

רמות השבים

עלון הכפר

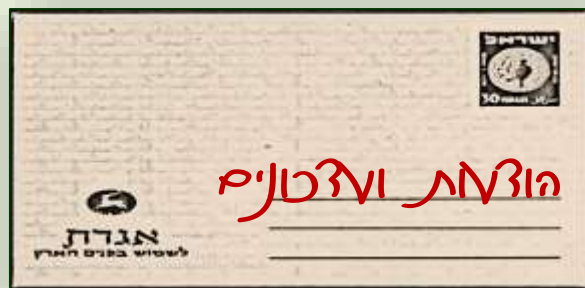

משנכנס אדר מרבין בשמחה

היליון 48

פדרואר 2017

כביש 531 -

קירות אקוסטיים בדרך המלך המתחדשת

עדכון ורישום לאתר הכפר

תושבים יקרים,

1. אתר הכפר זמין ופתוח לשירותכם בכתובת www.ramot-hashavim.org. באתר קיימים עדכונים שוטפים, לוח אירועים, פרוטוקולים מישיבות הוועד, מידע שימושי ועוד. הנכם מוזמנים לגלוש בו ואף לשלוח להגר חיו (מנהלת האתר) תמונות מאירועים מכל הזמנים, רעיונות, הארות, הערות או כל דבר רלוונטי למייל hagarhayu@ramot-hashavim.org.
2. באתר קיימות קטגוריות שנגישות אך ורק לתושבי הכפר, רבים מכם נרשמו ואושרה הרשמתם, אך לא כולם נרשמו באמצעות שמם המלא. אנא הירשמו לאתר באמצעות **שמכם המלא** (כשם המשתמש). אחרת לא נוכל לאשר את ההרשמה. כמו כן, אנו עושים מאמץ לאשר את כל התושבים במהירות האפשרית, אך ההרשמה אינה אוטומטית. אנא היעזרו בסבלנות.
3. בימים אלו אנו מעלים ספר טלפונים לאתר הכפר, שנגיש **אך ורק לתושבי הכפר** שנרשמו לאתר. ברגע שיועלה ספר הטלפונים תעודכנו במייל, ואנו מבקשים לוודא ששמכם ומס' הטלפון שלכם מעודכן. אם אינכם מעוניינים ששמכם ומספרכם יופיעו בספר הטלפונים, אנא עדכנו במייל למזכירות או להגר.

חינוך - גני ילדים

נטיעת עץ שקדייה - ט"ו בשבט בגן רמות

הוועד המקומי הקצה סכום כסף בתקציב החינוך לשיפור איכות החיים של ילדינו בגני הילדים ביישוב:

- לאור דרישת ההורים וועדת גנים וחינוך, השקענו בבניית ממ"ד בגן "רמות" וריפדנו אותו בשטיח ובכריות.
- שדרגנו את הממ"ד בגן "סיגלון" בשטיח שעשוי מדשא סינתטי וכריות.
- בגן "אפרוחים" יצרנו ספסל מעץ סביב עץ המייש לרווחת הילדים.

ספסל חדש בגן אפרוחים

עיצוב ממ"ד בגן סיגלון

עיצוב ממ"ד בגן רמות

תזכורת !!!

מרוץ רמות השבים ה-2 יוצא לדרך !!

היכון... הכן... צא !!!

יום שישי, 3/3 בשעה 15:00 במגרש הכדורגל

הזנקת 300 מ' ילדי טרום טרום + טרום חובה	15:00
הזנקת 300 מ' ילדי חובה	15:15
הזנקת 1 ק"מ ילדי א-ג (כולל)	15:30
הזנקת 1 ק"מ ילדי ד-ו (כולל)	15:45
הזנקת 3 ק"מ תחרותי החל מכיתות ז' בלבד! (קטגוריות נערים, נערות, גברים, נשים)	16:00
חלוקת מדליות וגביעים לזוכים *מדליה לכל משתתף.	16:45

שימו לב- חשוב מאוד !!

רישום למרוץ ומכירת חולצות ב - 20 ש"ח במועדים הבאים:

יום א' 26/2 16:00-18:00 בבית העם

יום ג' 28/2 16:00-18:00 בבית העם

ביום המרוץ החל מהשעה 14:00

*מומלץ לא לחכות לרגע האחרון !!

ביום המרוץ לא תורשה חניית מכוניות לאורך רחוב בית העם

החל מהשעה 13:00 ועד תום האירוע!

להלן הכבישים במסלול ה-3 ק"מ אשר יהיו חסומים בין השעות 15:00-16:30:

הבנים, השקד, הפקאן, הבריכה, הגבעה, דרך המלך, האלוניס, הצבר, הברושים ובית העם
אנא היערכו בהתאם והימנעו מאי נעימות...

מתחם טיפולים אלטרנטיבי (שיאצו, עיסוי תאילנדי, טוינא,

רפלקסולוגיה ועיסוי שבדי)

יהיה פתוח עבורכם החל מהשעה 14:00,

בעלות של 20 ש"ח ל 15 דק' טיפול.

דרושים מתנדבים לעזרה בחסימת הכבישים.

לפרטים: דנית ברקן גרמש: 054-4995047

מרוץ רמות השבים ה-2
2017

חוגגים פורים ברמות השבים !!

"משנכנס אדר מרבים בשמחה"

ילדי רמות השבים וילדי כפר מל"ל
 מוזמנים לחגוג את פורים
 בנשף תחפושות ומשחקים התוליים.

בבית העם ברמות השבים.

ביום שלישי 7.3.17 | בשעה 17:00

*האירוע באירגון ומימון כפר מל"ל

פורים מהגדות 2017

שישי 10.3.17 ★ 22:00 ★ בית העם, רמות השבים

10.3.
שישי

כרטיסים במכירה מוקדמת במזכירות ובמכולת:
 50 ש"ח לתושב, 80 ש"ח לאורח.
 בערב המסיבה: 60 ש"ח לתושב, 100 ש"ח לאורח
 חיילים וש"ש תושבים חינם
 חיילים וש"ש אורחים 50 ש"ח

תחפושות חובה!

22:00
PM

קריאת הבגילה

ציבור התושבים מוזמן לקריאת המגילה
במוצ"ש, י"ג באדר, 11/3/2017
בשעה 19:00 בבית בעם.

כדאי לבוא שמחים ומחופשים
לילדים יחולקו הפתעות ורעשנים..

חג שמח !!

חוג חדש בחדר ותיקים

אם אתם רוצים להוציא את השחקן שבכם וליהנות מתהליך חוויתי מהנה, אם תמיד בער
בכם לפתח את היצירתיות והביטוי העצמי - זו ההזדמנות שלכם.

**קבוצת תאטרון חדשה נפתחת בחדר ותיקים
ומזמינה אתכם לטעום מעולם התאטרון והבמה**

הקבוצה תיפגש פעם בשבוע בימי שלישי, (החל מחודש מרץ) למשך שתיים
בהם תעברו תהליך עבודה בו תוכלו לתרגל אלמנטים שונים מעולם התאטרון.

בהדרכת: גיא ברכה

קצת על המדריך: גיא ברכה - זמר, שחקן, במאי ויוצר מוכשר בעל וותק וניסיון
של הרבה שנים בתחום המשחק והבימוי. שיחק במספר הצגות בתאטרון הקאמרי,
מופיע בהרכבים מוזיקאליים שונים, משחק במקביל בכמה הצגות ילדים, שחקן
בתאטרון אורנה פורת. כמו כן מביים הצגות ואירועים שונים (אירועי עשור וימי
עצמאות, חגיגות חברה וכו'). את ניסיונו הרב ואהבתו לעולם התאטרון ישמח גיא
להעביר לכם במפגשים אלו.

להרשמה ופרטים נוספים יש להתקשר לאורלי : 052-6621904

בתים פתוחים ופשפשווק

מתחילים להיכיר !!!

האירוע יתקיים בשבת, 1.4.2017

כל מי שמעוניין לפתוח את ביתו ו/או לארח בביתו

מציגים בתחומים שונים כגון:

תצוגה/מכירה של אומנות, תכשיטים, תוצרת ביתית, תוצרת חקלאית, טיפולים אלטרנטיביים, טיפולי בריאות ויופי וכל העולה על רוחו

מוזמן לפנות ל:

נועה שחר 054-4240777

הבית איתנו!

פרטים נוספים בהמשך..

ולצאת הדות

חדשות הספריה

שריינו את התאריך!

יום ראשון, 26.3.2017,
בשעה 20:15 בספריה

ההרצאה המרתקת

**הקסם והאשליה:
מוסיקה וסאונד בקולנוע**

ישי אדר, שכננו היקר והמוכשר, הוא מלחין הסרטים: בית לחם, בופור, מיסטר גאגא ועוד, וגם ראש המסלול למוזיקה וסאונד בקולנוע במכללת ספיר.

ישי יאפשר לנו הצצה אל אחורי הקלעים של עבודת הפסקול בקולנוע. לפס הקול יש משמעות אדירה בבניית העלילה, ביצירת התחושות ובהעשרת נקודת המבט של הצופים במתרחש על המסך. הסאונד והמוזיקה הם רכיבים מכריעים ביצירה הקולנועית, לא פחות מהתמונה עצמה.

בהרצאה יסביר ישי איך מצליח הפסקול להחדיר אלינו הצופים אינפורמציה רבה מבלי שנשים לב.

ישי יביא דוגמאות מסרטים שהלחין והיה שותף ביצירתם וכמו כן ידגים את הנושא גם באמצעות סרטים אחרים.

בואו לראות ובעיקר להקשיב.

האותיות הקטנות:

ההשתתפות בעלות 20 ש"ח
בהרשמה מראש אצל נועה שחר
(אפשר במסרון) 054-4240777

שעת סיפור בבית העם

לגילאי 4-2.5

הנסיכה שרצתה את הירח

עם איילת המספרת

תתקיים ביום ראשון, 5.3.2017,

בשעה 17:30

עלות: 25 שקלים

כרטיסים אצל ליאת בכור

050-4655677

מהר/הירלם

מספר המקומות מוגבל!

תזכורת למנויים להצגות הילדים

יום שלישי, 28.03.17 בשעה 17:30 בבית העם

ההצגה: "לא סתם סיפור" של תאטרון מדיטק

מועדון ההרצאות של יום רביעי

תאריך	שם המרצה	נושא ההרצאה
01.03.17	ד"ר נחום סורוקר מנהל מחלקה נירולוגית בבי"ח לוויןשטיין	מנגנונים מוחיים זיכרון קצר וזיכרון ארוך טווח
15.03.17	השופטת רותי לורך	פסק הדין של זדורוב
29.03.17	דפנה אוריין מרצה בכירה בהיסטוריה מתמחה בחקר אישים	אלברט איינשטיין - האדם שמו הפך שם נרדף לגאונות

התכנסות בחדר ותיקים בשעה 17:30,

ההרצאה בשעה 18:00

טאם מוצמנים !!!

ברכות

- מזל טוב לליגל ומתן קדר, להולדת הבת אריאל, נכדה לטלי ויובל קדר.

השתתפות בצעו

- הוועד משתתף בצערו של מיכאל ויסמן, מנהל הבריכה שלנו, במות אביו חיים ויסמן ז"ל.
- הוועד משתתף בצערו של יוסי ויטוס במות אחותו מאירה שמואל ז"ל.
- הוועד משתתף בצערה של אורנה ברקת במות אביה משה דראח ז"ל.
- הוועד משתתף בצערו של ערן ברנבליט במות אביו אלברט ברנבליט ז"ל.
- הוועד משתתף בצערה של יעל ורדי במות אביה שמשון גלריצר ז"ל.

מצטרף!!!

חיסונים נגד כלבת

איגוד ערים גוש דן | الخدمات البيطرية
השירותים הווטרינריים
 THE DAN REGION VETERINARY SERVICES

במסגרת השירות לתושבי היישוב, השירותים הווטרינריים מתכננים לבצע חיסון כלבת ברמות השבים ובכפר מל"ל, באותו התאריך ובשעות שונות לנוחיותכם.

מיקום ומועדי החיסון:

19/03/2017	יום ראשון	כפר מל"ל	מועדון נוער	08:30-09:30
19/03/2017	יום ראשון	רמות השבים	בית העם	10:00-11:00

כמו כן ניתן לחסן במוקד השירותים הווטרינריים בצומת מסובים
 יום א'-ה' משעה 09:00 עד 13:30; יום ו' משעה 09:00 עד 11:30

להלן תעריפי החיסון, רישיון ושלב:

חיסון ורישיון כלב/ה – 370 ₪

חיסון ורישיון כלב/ה מעוקרת/מסורס – 53.5 ₪ (לאחר הצגת אישור הניתוח)

לכלב עד גיל 6 חודשים – 68 ₪ (אין צורך בבקשה לפטור, יינתן לכלב שמתחסן לראשונה וגילו פחות מ- 6 חודשים)

לבעלי פטור אגרה מוגדלת 68 ₪ (בגין גזע או מחלה – על פי בקשה מוקדמת בכתב)

שלב אלקטרוני – 74 ₪

לנוחיותכם, ניתן לשלם מראש באינטרנט: www.petclick.co.il

בתהליך התשלום תתבקשו להקליד את מספר השלב של כלבכם

וקוד היישוב של אזור המגורים: 18

לאחר ביצוע התשלום תוכלו להגיע לכל תחנת חיסון מורשית לביצוע החיסון.

במועד החיסון ביישוב – התשלום יתבצע במזומן או באשראי בלבד.

לוח הזמנות

אל מה יהיה לנו החודש:

- ✓ יום שישי, 3/3 – מרוץ רמות השבים
- ✓ יום ראשון, 5/3 – שעת סיפור בבית העם
- ✓ יום שלישי, 7/3 – פורים לילדים בבית העם
- ✓ יום שישי, 10/3 – פורים מהאגדות בבית העם
- ✓ שבת, 11/3 – עדלאידע
- ✓ מוצ"ש, 11/3 – קריאת המגילה בבית העם
- ✓ יום ראשון, 19/3 – חיסונים נגד כלבת ברחבת בית העם
- ✓ יום ראשון, 26/3 – הרצאה בספריה
- ✓ יום שישי, 28/3 – הצגת ילדים (למנויים) בבית העם
- ✓ ימי רביעי 1/3 ; 15/3 ; 29/3 - הרצאות בחדר ותיקים
- ✓ שבת, 1/4 – בתים פתוחים ופשפשוך

מזכירים לכם !!

העלון נוצר כדי לשמש פלטפורמה לכם
התושבים.... אז כל מי שמעוניין לשתף
מחשבות, שירים, סיפורים וכדומה,
יכול לעשות זאת בעלון החודשי.

איך?

מעבירים את החומר במייל לוועדת העלון
alon.ramot.hashavim@gmail.com
 החומר עובר הגהה ואם התכנים אינם
 פוגעניים או משפילים –
 נשמח לפרסם אותם.

מחכים לשמוע מכם !!

על מה כל החחומה ?

ע' סטראון

סוגיית בית הכנסת נמצאת בשיח הציבורי של הישוב שלנו כבר קרוב לחצי שנה. בהתבוננות מעשית על הדברים, לפחות מנקודת מבטי, ומבלי להקל ראש בחשיבות הדרך, אנחנו רחוקים כיום מפתרון לפחות באותה מידה כמו שהיינו לפני חצי שנה.

מבלי להיכנס לפרטים, אשתף אתכם שלפני מספר חודשים ניסיתי באופן אישי להביא להבנה שתחסוך את מה שאנו חווים בחודשים האחרונים. אינני יודע להגיד אם מגבלות כישוריי הם שגרמו לכישלון ניסיון זה או שהסוגיה הינה כה מורכבת ואמוציונאלית שרק דרך חתחתים וסמכות (מנהלית או משפטית) הם היחידים שיביאו בסופו של דבר לפתרון.

הסוגיה איננה בית כנסת כן או לא. הסוגיה איננה מיהו יהודי יותר ומיהו יהודי פחות. הסוגיה איננה מהו צביון חילוני ועד כמה צביון זה צריך לכבד את רצונותיהם של אלו שחפצים בקיומו של בית כנסת נפרד. סוגיות אלו עולות בתוך השיח באופן טבעי כיוון שהן הסוגיות האמוציונאליות שעומדות בבסיסן ומשרתות לעיתים גם יועצים אסטרטגיים כדי להניע דעת קהל ולקבל את תשומת הלב או להסיט מהעיקר, לפחות כפי שאני מנתח זאת.

הסוגיה העיקרית לטעמי, ושעל כל אחד מאתנו להיאבק, הינה אופן קבלת ההחלטות כאן בישוב בנושאים שרק חלק מהציבור מעוניין בהם.

בכל מקום החל מוועד בית ועד מדינה שלמה ישנה דמוקרטיה שנקבעת עפ"י דעת הרוב לצד החלטות שמשרתות מיעוט קטן ככל שיהיה ומכבדות גם את רצונותיו וצרכיו. מסיבה זו מושקעים מיליונים בבריכת שחייה גם על חשבון כיסם של אלו שכף רגלם לא דורכת בבריכה או בגן ילדים שמוקם מכספם של אלו שאין להם ילדים או נכדים בגיל המתאים הנהנים ממתקן זה.

בית כנסת, בשונה מהדוגמאות הללו, נהנה מחשיבות קיומו מתוקף היותנו ישוב יהודי במדינה יהודית בארץ ישראל, ולפיכך חשיבותו מקובלת על רוב גורף בישוב והחלטת הוועד על הקמתו של בית כנסת תומכת בכך.

המאבק הראוי כפי שאני רואה אותו כיום הינו על כיבוד החלטת הוועד הנבחר של הישוב. ועד הישוב קיבל החלטה על הקמת בית כנסת בגודל סביר, תוך הבחנה ברורה בין צורכי היומיום לצרכים של ימים מיוחדים כגון חגי תשרי ואירועי בר מצווה, שיינתן להם מענה באמצעות בית העם כפי שקיים כיום.

יהיו שיגידו שזה לא מספיק, יהיו שיגידו שגם החלטה זו היא מרחיקת לכת ביחס לצביונו החילוני של הישוב, אבל זה מה שהוועד החליט ברוב קולות ועל הוצאתה לפועל של החלטת הוועד הנבחר שלנו צריך להיאבק.

אוי לנו שקבוצה כזאת או אחרת שתמצא משהו שיהיה כאן בישוב תתעלם מהחלטות הגוף המייצג את התושבים בטענה שהוא איננו הסמכות הרלוונטית.

סמכות הינה מושג בעל אופי משפטי. רצון התושבים באמצעות הוועד המייצג אותו הינו מושג בעל אופי קהילתי.

המאבק כפי שאני רואה אותו הינו על הבחירה בערכים הקהילתיים של הישוב שלנו אשר מקבלים את ביטויים באופן קבלת ההחלטות.

כיוון שרשימה זו נכתבת לפני ההפגנה, אני מקווה שיהיו הרבה אנשים שיבואו להפגין ביום שני מול משרדו של דלגיו ואני מקווה לא פחות שהמסר שישמר במאבק זה הינו מסר זה ולא ניסיונות נלוזים להציג את המפגינים ככאלו שמתנגדים לקיומו של בית כנסת או של החופש להתפלל במקום ראוי, שעליהם אמר כבר ועד היישוב את דברו.

בני 30-50 ? איפה אנחנו ?!

לפניה ק"ן

לפני חודשיים או שלושה הגיע נציג ועד הפעולה לשמירה על צביון הכפר, להחתים אותי על עצומה, שמתנגדת לתוכנית המסתמנת לבניית בית הכנסת הייעודי. תכנית שהתנגדתי לה כמו רוב תושבי הכפר. קראתי את הטקסט ואמרתי: "קשה לי לחתום על זה, בגלל המילה הזו, והביטוי הזה... אני חושבת שלאנשים במקום קטן יהיה קשה לחתום על נוסח כזה". אבל אז שאלתי את עצמי מספר שאלות:

1. האם את קמת ועשית מעשה? התשובה הייתה "לא".
2. האם את עומדת לקום ולעשות מעשה? התשובה הייתה "לצערי, לא".
3. האם את מבינה שלכל נוסח יהיו מתנגדים, שכל נוסח ימצא תושבים שירגישו אתו לא בנוח? שלכל אחד רגישויות אחרות ולכל אחד יש דרך אחרת שבה היה בוחר לפעול? התשובה הייתה "כן".
4. האם את מבינה שאם את לא חותמת המשמעות היא תמיכה בהקמת בית כנסת במידות מוגזמות שלא הולמות את הכפר ואת הצרכים? התשובה הייתה "כן".

חתמתי. הרבה מאתנו חתמו, חלק לא חתמו, בגלל הנוסח. עשיתי את שלי, ואז נעלמתי. רובנו נעלמנו. שכבת ה"הורים לילדים צעירים" נעלמה – לפקקים, לעבודה, להסעות, למטלות, לטיפול, לחוסר הרצון להתעמת, לרצון לקבל ברחוב חיוך מהשכנים ולא פרוץ חמוץ. אבל יום אחד חזרתי. לשמחתי, נרשמתי לרשימת התפוצה של ועד הפעילים. אנשים שמקדישים ימים ולילות למען רובינו פה, רובינו שיודעים שיש כאן בעיה ונח להם שאחרים מטפלים בה. אולי אם היינו נכנסים לזה היינו מנהלים את זה אחרת. אבל נעלמנו. אנחנו צריכים לחזור, צריכים אותנו כאן כקול של דור חשוב, ויותר מזה – קול שמייצג גם את רוב הילדים בכפר מגיל 0 ועד 18. יש עלינו הרבה אחריות. אני אסכם בכמה נקודות את איך שאני מבינה את המצב, ויכול להיות שעד שזה יתפרסם ישתנו הדברים, הלוואי שלטובת כולנו, כל תושבי הכפר:

1. בכפר יש מיעוט של מתפללים קבועים. מגיע להם מקום ייעודי, מכובד, מרווח, נעים ומזמין. כלומר – בית כנסת במבנה ייעודי.
2. ע"פ החוק בהתחשב בכמות המתפללים, גם עם תחשיבי גידול הכפר – מספיק מבנה של כ 70 מ"ר.
3. ועד הכפר הציע מבנה של 150 מ"ר. זהו גודל מכובד ומרווח. מספיק לכ- 80 מתפללים. כיום יש בסביבות 25 (מדובר על תושבי הכפר).
4. עמותת בית הכנסת והמועצה האזורית דרום השרון מתעקשים על תכנית שמגלמת כ- 600 מ"ר. באף יישוב של המועצה אין משהו דומה, אפילו לא קצת. זה לא מריח טוב. יש שאלות קשות שעולות.
5. רוב תושבי הכפר מתנגדים - לא לבית כנסת עצמו, אלא לעניין המידה והגודל, והמשמעות הנובעת מהגודל (עבור מה ישמש?).

אני מזמינה את שכבת הגיל שלנו – הייתם מאמינים שמישהו מחשיב אותנו כ"צעירים"?!! כבר היה שווה, לא?! – לחזור ולהיות חלק מהדיון והמאבק על צביון הכפר, גם אם דעתכם שונה או אפילו הפוכה.

שכבת הגיל הזו החזירה לחיים את המרחב הציבורי בכפר. גן השעשועים הומה, הספרייה פעילה ופורחת, המגרש מלא באקשן, תנועת הנוער מקור לגאווה של עשייה ומסביב לפינה מחכה לנו חודש מאי עם הבריקה שלנו (יאי!!!). יש חיים ברחובות, כיף, פשוט כיף, במרחב הציבורי המשותף שלנו.

האם אנחנו לא מבינים שבהיעלמות שלנו אנחנו מפקירים את המרחב הציבורי, גם בשביל ילדינו?! איך חוזרים? אפשר להשתתף בדיונים בפייסבוק. אפשר פשוט לדבר על זה בגינה, ברחוב, במדיות השונות. אפשר לפנות לוועד הפעולה ולהציע עזרה. אפשר ליזום שיחות סלון. אפשר לכתוב לי אישית ולחשוב ביחד. אני אחת שלא אומרת "לא" לקפה טוב, אז גם זו אופציה.

קבוצת הפייסבוק - רמות השבים - צביון הכפר:

<https://www.facebook.com/groups/210385016101946/>

מייל שלי: ofracain@gmail.com

מייל של ועד הפעולה: zivionhakfar@gmail.com

קפה: אספרסו ארוך, והכי טוב מקינטה.

איחוד השורות למען דין ענייני בנושא בית הכנסת

אִלְדִּי' נִסְנָדִים

הנני בן למשפחה חילונית יהודית ישראלית. אינני איש דתי, אינני חובש כיפה אך הזהות היהודית חשובה לי לא פחות וברצוני לראות את ילדי מחונכים על בסיס המסורת היהודית. אני מאמין בערכי הדמוקרטיה והשוויון ובהתאם לכך, תומך בהקמת בית כנסת ביישובנו.

לצערי הרב, בתקופה האחרונה יישובנו נמצא תחת סערת רגשות, המפלגת אותנו מבפנים. סוגיית הקמת בית הכנסת יכולה וצריכה להגיע לפתרון הדדי ומוסכם על כל הצדדים. בעיני רוחי, העיקרון שמנחה אותי, כמו גם רבים מחברי ביישוב, דתיים וחילוניים כאחד, הוא הצורך לספק שירות עבור כל התושבים באשר הם. בין אם מדובר בשירות קהילתי, חינוכי וכן, גם בשירות עבור הציבור הדתי.

חשוב לזכור, כי בית הכנסת הינו מקום המיועד עבור כולנו. לא עבור קהילה אחת ספציפית ולא עבור מגזר כזה או אחר. במדינה דמוקרטית, יזכה כל אחד לחופש בחירה ולחופש דת. לא יעלה על הדעת כי במדינת ישראל, מדינה עם רוב יהודי, נאבק אחד בשני בשל הצורך הבסיסי להקמת בית כנסת. אם העיר החילונית הגדולה בישראל תל אביב, בה בתי עסק פתוחים בשבת ובמקביל לכך, פועלים בה מספר לא מבוטל של בתי כנסת, יכולה לחיות בדו קיום וערבות הדדית, אין סיבה כי ביישוב שלנו לא נוכל לחיות זה לצד זה בהסכמה ובחופשיות.

אני פונה אל המתנגדים ושואל בתום לב, איזה מסר אנו מעבירים לילדינו בהתנגדות זו? אילו ערכים אנו מנחילים להם בבואנו למנוע הקמתו של מוסד תרבותי, דתי, חברתי זה? האם התנגדות זו עומדת בקנה אחד עם הערכים שכולנו גדלנו עליהם? ערכי השוויון, החירות וחופש הדת?

הקמתו של בית כנסת ביישובנו תשרת את כולנו. דתיים וחילוניים כאחד. מעבר לעובדה כי הוא יפנה את בית העם לפעילותו הייעודית, הוא ישלח מסר אמיתי וצודק, בו כל אחד ואחד מתושבי המקום שווה הוא ושייך הוא. כולנו משפחה אחת.

טעות לראות בהקמת בית הכנסת כפיה. אינני מן המתמידים או הקבועים בין דרי בית הכנסת, ברם בפעמים שאני מגיע ומשתתף בחגים ואירועים למדתי להכיר אנשים ערכיים, מכבדים ומכילים,

פתוחים ומזמינים כל אחד להשתתף כרצונו ללא כפייה. אין מדובר במיעוט קטן וכוחני ואין במטרת הקמתו לפגוע באופי החופשי והפלורליסטי של היישוב. נהפוך הוא. בעצם התנגדותנו אנו מחבלים בערכים בהם אנו מאמינים. ערכי החופש והפלורליזם.

נוכחתי כי לבית הכנסת מגיעים בשבת רגילה בין 80 ל 60-איש, בשבת שבה נערכת בר מצווה יותר מ- 100 עד 150 איש.

בחגים, מאות אנשים, ביום הכיפורים האחרון הגיעו קרוב ל- 500 איש לבית הכנסת. כשליש מתושבי היישוב. חילונים ודתיים גם יחד באו לעשות חשבון נפש. לצערי מספר קולות ביישוב מציינים מספרים דמיוניים אחרים ומשתמשים בטענות דמגוגיות ל"היכל דת" ו"מרכז תורני" לצערי ההפחדה הזו מטרתה להסית ולהסיט את הדיון מן העובדות. מן הראוי שיהיה מבנה מכובד שיאכלס את דרי בית הכנסת - אך הוויכוח אל לו להיות על מספר המטרים (150 או 225) אלא על הצרכים הפונקציונליים, צנוע-אך מכובד.

בפגישה עם ראש המועצה דלגיו, שנעשתה במהלך ההפגנה ביום 20 לפברואר, הוצג מכתב שנשלח על ידי הוועד רק לפני מספר שבועות בו מבקש הוועד להקצות מקום למבנה של 200 מ"ר, כמו כן נאמר בצורה ברורה שבגלל מיעוט השטחים הפנויים ביישוב הציע מהנדס המועצה מרתף על מנת שיוכל לשמש לצרכי תרבות ולצרכי היישוב, ומבנה שיענה לצרכי גודל היישוב ואוכלוסייתו, ויהיה בעיצוב המתאים לצביון היישוב.

אינני אדריכל, ברם בהינתן ההיגיון הבסיסי שהוסבר לי שנדרש מקום לארון קודש, שולחן לספרי התורה ושולחן לחזן, מעברים תקינים ונגישים לנכים, ורק לאחר מכן ניתן לסדר כיסאות לבאי בית הכנסת התרשמתי שהצעת המועצה (לעניות דעתי) הגיונית, ומבוססת על מתווה תיקני על פי סטנדרטים, והפלא ופלא אף לפי חשיבה על צרכי הגידול הטבעיים העתידיים של הכפר דבר שבד"כ חריג במחוזותינו.

על כולנו לעשות חשבון נפש ולסיים את הסאגה הזו בצורה המכובדת והערכית ביותר, אני קורא לנציגי הקול השפוי משני הצדדים לדון ביחד ולקדם הנושא תוך שיתוף פעולה.

חברים יקרים. בואו נשמור על צביון היישוב על ידי הכלה ולא על ידי הכפשה. על ידי קבלה ולא על ידי חסימה. הקשבה במקום הסתה. בואו נפעל יחד ונשמור על אחדות היישוב. חילונים ודתיים כאחד.

דילמת בית הכנסת: להתמקד בחשותך ולא בחפריד

נצח' וקס

מזה ימים רבים מהווה נושא בית הכנסת ביישובנו מקור לחילוקי דעות, שהפכו למאבקי כוח בין התושבים. אני מציעה לשוב ולבחון את המצב בצורה הגיונית ולעשות סדר בדברים. לדעתי, ניתן לחלק באופן כללי ביותר (ואולי קצת שרירותי) את התושבים לשתי קבוצות עיקריות, באשר לעמדותיהם בנושא בית הכנסת: קבוצת "המתפללים" ותומכיהם (לשם נוחיות אכנה אותה קבוצה א') וקבוצת "החילוניים" (קבוצה ב').

אני מציעה שבטרם נעמוד על הדעות **המנוגדות** שיש לחברי שתי קבוצות אלה לגבי הנושא הנדון, ננסה להתמקד בעמדות שלגביהן קיימת **הסכמה** ביניהם:

1. למרות שרק אחת מהקבוצות, קבוצה ב', חרתה על דגלה את דאגתה לשמירה על צביון הכפר אני בטוחה שרצון זה קיים גם בקרב חברי קבוצה א'. הרי אלה וגם אלה בחרו לחיות במקום הזה בגלל צביונו ואיכותו המיוחדים ועל כן ברור שכולם רוצים לשמור על צביון זה. כדוגמה לכך אוכל להביא עדות אישית: לפני למעלה 35 שנים בנצי ואני באנו, כמשפחה דתית, לרמות השבים. היה זה הצביון המיוחד של המקום שמשך אותנו לבנות כאן את ביתנו. פעילויות התרבות, הבריכה וכן, גם בית הכנסת, הם שסיפקו לנו את איכות החיים אותה חיפשנו, ולא עלה על דעתנו לשאוף ולשנות את הצביון החילוני של המקום. אני מניחה שכמונו, גם שאר חברי קבוצה א' מסכימים עם קבוצה ב' על הצורך לשמור על צביון הכפר. עובדה היא שהם מעולם לא עשו ולא דרשו דבר, שיפגע בהתנהלות החילונית של החיים.

2. הסכמה נוספת בין הקבוצות קיימת גם לגבי הצורך בבניית מבנה מיוחד לבית הכנסת, שמיקומו הנוכחי בתוך בית העם אינו מתאים עוד לאוכלוסייה הגדלה של הכפר. מקובל על שתי הקבוצות שחשוב להפריד בין המרחב המיועד לפעילות השוטפת המתקיימת בבית העם: חוגים, הרצאות, מסיבות וכו', לבין המרחב המיועד לתפילה. הפרדה זו מחויבת המציאות והיא לטובת כל הנוגעים בדבר.

לאור הסכמות אלה נותרו רק חילוקי הדעות לגבי גודלו של המבנה המיועד לבית הכנסת. האם יהיה זה מבנה בגודל של כ - 225 מ"ר, על פי הצעת מועצת דרום השרון הנתמכת ע"י קבוצה א', או בגודל של 150 מ"ר, על פי הצעת וועד הכפר הנתמכת ע"י קבוצה ב'.

קבוצה א' טוענת שבמבנה הקטן מ - 225 מ"ר, לא ניתן לקיים את התפילה והטקסים הקשורים בה כמקובל (קריאה בספר התורה מעל במה מיוחדת, עריכת "קידוש" הכולל שולחנות ערוכים וכיבוד, עריכת טקסים הקשורים בחגיגת בר מצווה והאורחים המוזמנים וכו'). לעומת זאת נשמעת הטענה העיקרית של קבוצה ב' על כך, שמבנה הגדול מ 150 מ"ר יהיה מבנה הבולט בגודלו ובפארו, העלול למשוך אליו מתפללים מכל האזור ויהפוך למרכז דתי המשנה את צביון הכפר.

למרות שאני משתייכת לקבוצת המתפללים, אינני מתכוונת להתווכח עם עמדות הקבוצה השנייה (אף כי ניתן להוכיח בקלות, שהחששות על הפיכת המבנה למרכז דתי הן משוללי כל בסיס, לאור הכרת טיבם של חברי קבוצה א', שאינם בדיוק חבורת דתיים קנאים המנסים "להחזיר בתשובה" את תושבי רמות השבים). כל שרציתי הוא להצביע על **המשותף** לשתי הקבוצות מבלי להתעלם מהשנוי במחלוקת. לדעתי, אפשר לדון בנקודות אי-ההסכמה תוך התבססות על הנקודות המוסכמות על כולם.

אני מציעה שנשב ביחד, תושבי הכפר החילוניים, הדתיים, המסורתיים וכל מה שביניהם - כולנו אנשים מבוגרים ונבונים – ונדון ביחד בשאלות מהותיות הקשורות בבית הכנסת. ננסה להבין את המשמעות של מוסד זה, נדון במטרות של הקמתו ביישוב ובדרכים המתאימות ליישום מטרות אלה. לאור הדיון בשאלות המהותיות, ניתן יהיה לדון אם גודל המבנה המוצע ע"י הוועד הינו ריאלי וישים, או שמא הצעתה של המועצה מתאימה והגיונית יותר.

אין לי ספק, שבדרך של דיון ושיתוף פעולה בין התושבים בעלי הדעות השונות, ניתן להשיג יותר מאשר במאבקי כוח מתלהמים ומעוררי מחלוקת שאינם פותרים דבר.

סוגיית בית הכנסת - ביניה אישית

יוני קאן

בשבועות האחרונים אני צופה במושב שלנו מיטלטל כמו ספינה טרופה באוקיינוס סוער, כשברקע כמובן - היוזמה לבניית בית כנסת במושב.

גילוי נאות - אני חי במושב כ- 20 שנה, גר ברחוב בית העם, בקרבת מקום לאחד מהאתרים שבהם מתוכננת הקמתו של בית הכנסת המיועד.

אינני "חיה חברתית" יחסית לרבים מכם ואינני מעורה כמעט בחיי החברה במושב ולא מתוך התנגדות, מיאוס או לעומתיות, אלא פשוט כי כזה אני. אשתי ואני מגדלים שני ילדים (בני 13 ו- 15) ואנו חיים באורח חיים חילוני לכל דבר, אלא שגם כאן, כמו בכל סוגיה קוסמופוליטית או לוקאלית, אני בדעה שלכל אחד ואחת - חופש הבחירה וחופש הדת שלו. אני פחות מוטרד מירידת ערך הנכסים או מהמשמעויות הכלכליות לבנייתו של בית כנסת במושב, למרות שאין כלל וכלל לזלזל בכך. מה שעל הפרק ומה שמעציב אותי יותר מכל היא האפשרות שייווצר קרע חברתי ואנושי שקשה מאוד יהיה לאחר מכן לאחותו.

הייתי חלק פעיל בהפגנה בשני בבוקר, כמובן (שמנקודת הראות שלי) שנגד הקמתו של בית כנסת במושב, בטח בהיקף בגודל אליו מתייחסים, נכון לעכשיו, הגורמים במועצת דרום השרון. באופן אישי, אין לי צורך בהקמתו של בית כנסת חדש במושב, אך מאחר ואני מכבד גם את דעת המיעוט (בטח אם נתייחס למתפללים נכון להיום מקרב התושבים כאן) ובהחלט שעניין זה יכול להיות על השולחן - כאשר הוא מועלה וקורם עור וגידים בהסכמת הכלל.

אינני בן המושב, נולדתי וגדלתי בקיבוץ אפיקים שבעמק הירדן, גם בו יש בית כנסת (צנוע ביותר), אך כל הסוגיות, "הרוחות הרעות" וההתנגדויות שמחלחלות אצלנו במושב בשבועות האחרונים, מעולם לא זקפו ראש במקום בו גדלתי.

כולי תיקווה שתושבי המושב יתעשתו, שנבין כולנו שצניעות, דרך ארץ, קבלת דעת הרוב, ניהול דו שיח ראוי ושפוי, שקיפות, פתיחות - שכל אלה מהווים תנאי כל יעבור ומחויב להמשך חיינו המשותפים כאן.

ואם יורשה לי - מעולם לא ייחסתי חשיבות יתירה לערכם ולגודלם של ארבע קירות (של ביתי שלי), בצעידותי הרבות במושב, נפשי נעתקת לגודל "האחוזות והארמונות" שנבנים ביישוב שלנו, אך גם כאן - זכותו של כל אחד לפרש זאת כרצונו ולהתנהל כראות עיניו (ובהתאם לגודל כיסו) בדל"ת אמותיו. לא כל שכן וחד משמעית לא, כאשר מדובר במבנה ציבורי כבית כנסת אשר איננו משרת, בטח שלא על בסיס קבוע, את "חלק הארי" של תושבי המושב.

חשוב מכל - שנגיע להבנות, שנעמוד כולנו מאחורי הוועד הנבחר של היישוב אשר חייב לייצג אותנו מול המועצה בכל עניין וסוגיה, שנכבד אחד את השני, ואם בסופו של דבר יוקם כאן בית כנסת, שיהיה צנוע, שייועד לתושבי הכפר, שלא ינקר עיניים ושיכבד את מקימי המושב ואת הוויית המקום החילונית היום יומית.

אנחנו על צומת דרכים, אבל על פי מיטב הבנתי, בראייה של מה ש"נכון", "מכבד" ו"ראוי", אין לנו אלא רק בחירה אחת.

השקרים המלכודת וההפחדה

יוני דירס

ההקמה העתידית של בית הכנסת ברמות השבים, מלווה בסאגה המתנהלת מול כולנו באופן המשרת את מתנגדי הקמת בית הכנסת, אך פוגעת בכלל התושבים. לצערי ההתנהלות נעה בין הפצת שקרים, לבין הפחדה ועיוות המציאות. הגיע הזמן לומר את האמת.

ועד הישוב החליט לאחרונה, (ברוב דחוק של 4 בעד, 3 נגד), על הקמת מבנה ייעודי לבית הכנסת ברמות השבים, בגודל של 150 מ"ר. חשוב לציין ולהדגיש כי ההחלטה מגיעה לאחר שרוב התושבים הביעו תמיכה בהקמת בית הכנסת. לכאורה נראה כי הדברים מתנהלים בצורה טובה ומוסכמת, אך למעשה, מדובר במלכודת.

הקמת מבנה בית הכנסת ברמות השבים בגודל של 150 מ"ר בלבד, מהווה מכת מוות לקהילת בית הכנסת. יתרה מכך, משמעות גודלו של בית הכנסת במתוכנת הנוכחית, היא גזירת כליה לפעילות הדת בכפר. ההסבר לכך נעוץ במתמטיקה פשוטה, אם נוריד משטח בית הכנסת כולו, מסך כל 150 מ"ר, את השטח שאינו מיועד לתפילה, נמצא עצמנו בשטח מקסימלי של 70 מ"ר בלבד!

לאחר שהורדנו מהשטח הכולל את שירותי הגברים והנשים, שירותי נכים שדורשים נגישות, ממ"ד, מטבחון, מבואת כניסה, כיורים, עובי קירות, מעברים וכו', נישאר עם אולם תפילה, (מטרתו העיקרית של בית הכנסת), קטן וצפוף שאינו מספק את הנדרש.

שטח של 70 מ"ר לחלוטין איננו סביר והגיוני. המבנה לבטח לא יאפשר לקיים את תפילות השבת הרגילות ובוודאי שלא יאפשר קיום בר מצוות ושאר שמחות. על אזור קידושים אין בכלל על מה לדבר, כי לא יהיה מקום יותר לעריכת קידושים.

כעת נעבור לעובדות. נטען כי בבית הכנסת מתפללים מקסימום 25 מתושבי הכפר. מדובר בטענה שקרית או במקרה הטוב, עיוות האמת. בכפר כ- 40 משפחות אשר פוקדות את בית הכנסת באופן קבוע. **בערב שבת האחרון – נכחו בבית הכנסת מעל 100 מתפללים!** רובם תושבי הכפר, למרות שהייתה זו שבת חורפית רגילה ללא אירוע מיוחד.

האמת הפשוטה היא כזו, אין לנו רצון לשנות את חיי הכפר. תושבים שבוחרים בחיים חילוניים לא יושפעו כהוא זה מבניית בית הכנסת. לא יוקם כאן מרכז דתי אזורי וגם לא מרכז מסיונרי שישתתף עמותות חיצוניות. לא ילוננו במרתף אורחים, לא יסגרו כבישים ולא תופרע הפעילות החילונית של הכפר. אנחנו מבקשים לממש זכות דמוקרטית חוקית מבלי לפגוע, או להפריע לאף גורם. ההיפך הוא הנכון, מעתה בית העם יהיה פנוי לחלוטין בסופי השבוע לפעילות תרבותית וקהילתית.

אנו מקבלים את פסיקתו המקצועית של מהנדס המועצה לבנות בית כנסת בשטח של 225 מ"ר (נטו) – בבקשה אל תחשבו את שטח השירותים או המטבחון, יהודים לא נוהגים להתפלל שם. המרתף שתוכנן להבנות מתחת לאולם התפילה נועד לשמש במשותף לקידושים, שמחות ופעילויות קהילתיות של הכפר.

חברים, כולנו אוהבים את הכפר כמו שהוא ואין בכוונתנו לשנות אותו כהוא זה!

מענה לחני בירם

א"ס רוס

"כולנו אוהבים את הכפר כמו שהוא ואין בכוונתנו לשנות אותו כהוא זה!" זוהי עמדת "קהילת בית הכנסת" ואיני חולק על כך שתושבי רמות השבים שביניהם אכן אוהבים את הכפר כמונו.

עם זאת, ברצוני להשיב:

בכפר יש בית כנסת למעלה משבעים שנה. למעשה רמות השבים הייתה אחד הכפרים הראשונים במדינה שהקימו בית כנסת. איפה? היה טבעי למקם אותו בבית העם שהיווה את מרכז הפעילות הקהילתית של התושבים. דורות חגגו שם בר מצווה באווירה שהתאימה לתושבים. הכפר גדל בהרבה והאוכלוסייה השתנתה. מתוך הכרה בשינויים האלה ומתוך כיבוד המיעוט מבין התושבים, הציבור והוועד המייצג אותו בחר להקים בית כנסת ייעודי מחוץ לבית העם. המניעים היו שונים. היו שרצו לשחרר את בית העם לפעילות כלל הציבור בסופי שבוע והיו שחשבו שראוי שיהיה בית כנסת קטן ומכובד.

כיבוד המיעוט הוא חלק עקרוני של הדמוקרטיה. כפיית המיעוט על הרוב הגדול איננו כזה. הוועד ניגש לסוגיה בכובד ראש ובהקפדה וקבע שני עקרונות חשובים ביותר:

- הוועד, ולא המועצה ולא עמותת בית הכנסת, צריך להוביל את מהלך הקמת בית כנסת מהשלב של הגדרת הצרכים, קביעת פרוגרמה, מיקום, גודל ותכנון.
- גודל בית הכנסת ייקבע כדי לשרת את תושבי רמות השבים בלבד. גיוס מתפללים ומפגינים מכל הסביבה "להפגין נוכחות" אינו משנה את התמונה.

הוועד בחן את מספר המתפללים מתוך הכפר בימי שבת רגילים והגיע למסקנה שאין יותר מ-40 מתפללים (גברים ונשים) שמתוכם שליש עד חצי באים מחוץ ליישוב. בחנו את המקובל ביישובי המועצה ומצאנו שבחלק גדול מהיישובים או שאין בית כנסת בכלל או שהוא נמצא בבית העם. ביישובים שיש בהם בית כנסת הגודל האופייני הוא בין 140-160 מ"ר. בחנו גם כל שטח בכפר שהוא בבעלות ציבורית וצמצמנו את הבחירה לשניים (מאחורי תאי הדואר או במקום הקרוונים במתחם בית העם).

הפרוגרמה המפורטת הוגשה למועצה ביום 31/1/17. הפרוגרמה קבעה גודל של 150 מ"ר ברוטו שעל פי ההערכות יספיק לשרת את צרכי הכפר לפחות לעשרים השנים הבאות; בית העם ישמש כבית כנסת בחגי תשרי; ומיקומו של בית הכנסת נקבע במתחם בית העם במקום הקרוונים. הפרוגרמה נדחתה ע"י המועצה כלאחר יד בטענה שהיא איננה "מקובלת" ובלי לתת ולו טיעון אחד בשל מה אינה "מקובלת". ראש המועצה הנחה את מהנדס המועצה לתכנן את בית הכנסת במקום ובגודל שנראים לו.

על אף הצהרותיו של ראש המועצה שהוא אינו מקבל החלטות בניגוד לדעת הוועד (ובמקרה שלנו אני מאמין שהוועד מייצג כ-90% מהתושבים) ושכל מבנה ציבורי חייב להיות מתוכנן כדי לשרת את היישוב בלבד – הוא חזר בו מהעקרונות האלה. החלטתו התסיסה את היישוב וזרעה פילוג כמותו לא חוותה רמות השבים אי פעם.

אני מאמין שאילו הנושא היה נשאר בתוך היישוב, וללא ההתערבות הבוטה של המועצה, היינו פותרים את הבעיה, עם צעקות ומריבות כיאה למדינה יהודית אבל לא מעבר לכך. בסוף התהליך, שלצערי לפעמים הפך מכוער, יהיה בית כנסת קטן ומכובד. הכבוד איננו פונקציה של הגודל.

עדכון חוועד הפעולה לשחירה על צביון הכפר

אוריאל פריזמן, גליה צהן חכם, יוסי ראסמן

130 – 150 תושבים הגיעו ביום ב' (20 בפברואר) בבוקר להפגנת מחאה שיזמנו נגד כוונת ד"ר דלגיו לכפות על היישוב הקמה של מבנה בית כנסת שאינו תואם לצביון הכפר, תוך פסילה מוחלטת של החלטת הוועד המקומי. במקביל אלינו נערכה הפגנת נגד קטנה שאורגנה על ידי אנשי עמותת בית הכנסת, בה כמחצית מהנוכחים היו תושבי הוד השרון. חלק מאנשי עמותת בית הכנסת התנהגו באופן מחפיר תוך שהם קוראים לעברנו "אנטי ציוניים" ו-"אנטישמים". אפילו אזכור אחד של המילה "נאצים" נזרק לחלל האוויר.

הייתה נוכחות יפה של תקשורת, כולל צוות של מבט של הערוץ הראשון ועוד מספר מקומונים של אזור השרון.

בשלב מסוים יצא ד"ר דלגיו והזמין 7 נציגים מכל צד לפגישה בחדר הדיונים של המועצה. הפגישה ארכה כשעה והתנהלה בקולות רמים ובאווירה סוערת. שוב העלינו את תהיותינו ואת טענותינו:

- מה מניע את המועצה לפסול את החלטת וועד היישוב?
- מה מניע את המועצה לבנות בית כנסת בחוסר פרופורציה לקיים בשאר יישובי המועצה האזורית?
- מה מניע את המועצה לבזבז שטח מסחרי כשיש בכפר שטח ציבורי במתחם בית העם?
- מה מניע את המועצה לבנות בית כנסת שלא לפי צרכי היישוב ותוך חריגה ניכרת מהנחיות התכנון המקובלות של המדריך לתכנון מבני ציבור של משרד הבינוי והשיכון, ושל כללי התכנון והמימון של מבני ציבור של כנסת ישראל?

לצערנו לא קיבלנו מענה רציני לשאלותינו, כשלהגנתו טען ד"ר דלגיו שהוא לא מכיר את הפרוגרמה של הוועד. טענה זו של ד"ר דלגיו היא מאוד תמוהה, וכדי לתת לה מענה שלחנו אליו לאחר הפגישה את הפרוגרמה של הוועד וקראנו לו לאשר אותה ככתבה וכלשונה.

אמנם לא קיבלנו מענה לשאלותינו, אך יצאנו בתחושה שהנוכחות המסיבית של התושבים בליווי התקשורת גרמה לו להבין את עומק הכעס והתסכול של תושבי הכפר.

אנחנו מתכוונים להמשיך ולפעול מול המועצה באופן תקיף, כאשר הפרוגרמה של הוועד מהווה את הפשרה היחידה המקובלת, גם אם כואבת, על הרוב המכריע של תושבי הכפר.

אחריתו של בית הכנסת בקושמין

מנצח

בגיליון הקודם כתבתי על שלב הקמתו של בית הכנסת בקושמין. פירוט על הפעילות בבית הכנסת כולל רשימת העליות לתורה ושאר ה"כיבודים" ניתן למצוא בארכיון היהודי של קהילות גרמניה הנמצא בצנטרום יודאיקום בברלין.

בתחילת המאה ה-20 הקדישה משפחתי ספר תורה לבית הכנסת לעילוי נשמת הסבתא ברטה שיער ז"ל. אבי ז"ל סיפר לי שבהיותו ילד הוא זוכר שהביאו סופר סת"ם שהתארח במשך שנה אצל המשפחה וכתב את ספר התורה. כשאבי רצה להעלותו ארצה לפני השואה, סירב הגבאי למסור לו את ספר התורה וגורלו היה כשאר כתבי הקודש שהושמדו עם בואם של הגרמנים הנאצים למקום.

על פי עדויות של הפולנים ביישוב, לקחו הנאצים את כל הניירת מבתי היהודים, הניחו אותה בבית הכנסת והעלו אותו באש יחד עם תכולתו. קודם לכן הוציאו את ספרי התורה שהיו עשויים מגילות קלף מעור והם נשלחו לגרמניה. בית הכנסת שהיה מבנה מרשים בעל כיפת זהב נהרס כפי שניתן לראות בצילום ועמד בשיממונו עד שנת 1973. באותה שנה הפולנים העדיפו להרוס אותו כליל במקום לשפצו בטענה המגוחכת שהוא סכנה לסביבה. מאחר ולא היו יהודים במקום לא היה אף אחד שימחה על כך. לפי עדויות במקום מוצב שלט המעיד על שימושו של המקום בעבר.

עדכוני נוער

נועה צדק, רכבת הנוער

פורים 2017 - לא מהעולם הזה!

כמידי שנה, אנו, חברי הצוות של "הלול", לוקחים על עצמנו את האחריות להקים את אירוע הפורים לקהילת הכפר.

השנה הנושא הנבחר הינו **חלל** בנושא זה יהיו הפרסום לאירוע, התפאורה, המתקנים והאווירה הכוללת של אירוע הפורים.

אנו עובדים במרץ רב על מנת שהאירוע יהיה אירוע שכל אחד מתושבי הכפר ייהנה בו, יתגאה בו ויתרגש ממנו.

בשנים האחרונות אנו משתדלים לא להשתמש באלבד, מפני שהוא מזהם ואינו מתחשב בסביבה. לכן נשמח לקבל מתושבי הכפר סדינים, שמיכות ובדים שיצאו משימוש. כל תרומה תתקבל בברכה ותעזור לנו להקים אירוע מרשים, יפה וידידותי לסביבה.

האירוע יתקיים בשבת ה 11 במרץ בשעה 10:00.
נתכנס כולנו בבריכה ומשם נצא בעדלאידע יחד אל הלול
שם יתקיים האירוע.

באירוע יהיו כמידי שנה מתקנים לכל הגילאים, פעילויות, אוכל וכמובן אווירת חג משפחתית.

בכל שנה אנו מחליטים לקיים התרמה לגוף אחר אשר אנו מתחברים אליו ואל האידיאולוגיה העומדת מאחוריו. **השנה נקיים התרמה לפרויקט של עמותת "ברכת רעות"**. העמותה פועלת לקידום שוויון הזדמנויות לאוכלוסיות עם צרכים מיוחדים, על ידי מתן כלים לאוכלוסיות אלה להשתלב בחברה הישראלית בהגיעם לגיל 21. כך, עם הכשרה והכוונה נכונה ניתנת להם הזכות לממש את הפוטנציאל הטמון בהם. עמותת רעות אוספת כספים להקמת בית לפעילויות שיעניק לחניכים תחושה של בית חם ואמיתי. הפעילות מתקיימת בקיבוץ פלמ"ח צובה ומתופעלת על ידי חברי שנת השירות - בני נוער ממקומות שונים וביניהם מספר נציגים מהכפר שלנו. בבית לפעילויות יכשירו את החניכים במקצועות שונים על פי רצונותיהם ותחביביהם. הבית יאפשר לחניכים למצות את הפוטנציאל המצוי בהם. בכל אחד יש יופי וייחודיות משלו, ולכל אחד מגיעה הזכות להרגיש תחושת מיצוי וסיפוק עצמי!

באירוע נמכור צמידים עם המשפט "כי הוא אשר נותן-מקבל" במחיר 10 ₪.
ההכנסות ייתרמו להקמת הבית לפעילויות.
לפרטים נוספים ניתן לפנות לעמית יזהר - 054-7726836

אנו מתרגשים ומתכוונים לאירוע זמן רב,
מצפים ונרגשים לראות את כולכם חוגגים יחד אתנו.
צוות לול רמות השבים 2017.

הודעה: טיול פסח יתקיים השנה בין התאריכים 17.4.2 -
ההרשמה לטיול תערך ב 15/3 ; 16/3 ; 19/3 בלול. פרטים בהמשך.

הבזקים מהעבר

בתי פועלים

בית משפחת נתן

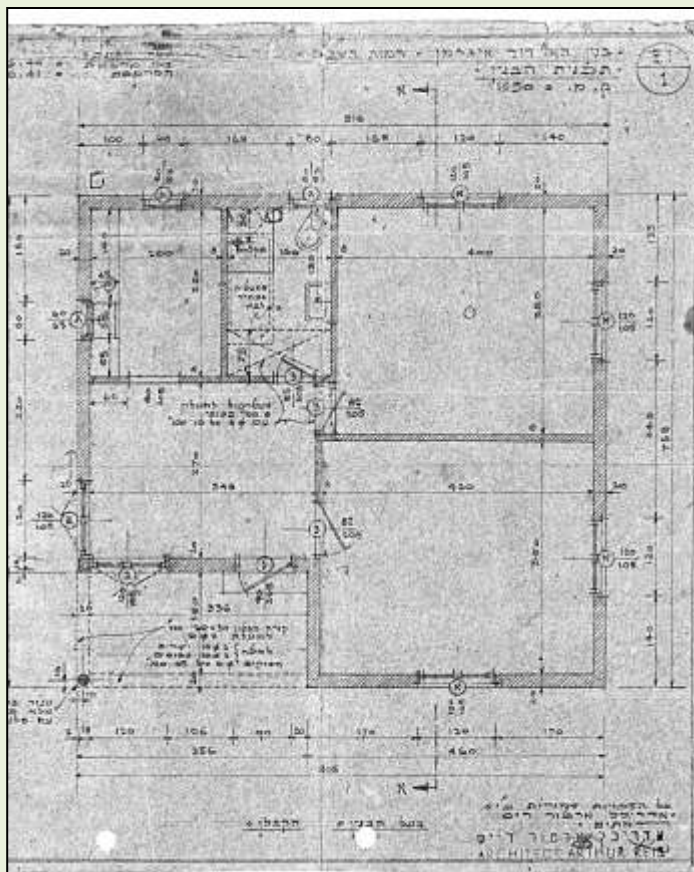
הפעם נפנה את הזרקור שלנו לקבוצה קטנה וייחודית בנוף האנושי של אוכלוסיית רמות השבים. בראשית ימיו של הכפר הקפידו מנהיגיו על דגם אחיד של המתיישבים, שמאפייניו הבולטים – אחידות במוצא, בשפה וברמה הכלכלית. המשמעות – כל מתיישב היה בעל ממון שאפשר בניית בית ולול על שטח שנרכש בכספי המתיישב. כזכור, לאחר כמה שנים התעוררה מחלוקת סוערת בין מחייבי האחידות לבין חסידי הפתיחות, ששללו את חובת האחידות ודרשו אפשרות הצטרפות גם של מי שאינם עונים לכלליה. עמדתם הכריעה וב-1941 התקבלה החלטה המחייבת קליטה פתוחה של מצטרפים. החלטה זו סללה את הדרך להענקת חברות לפועלים ואפשרה לסייע להם ברכישת שטח ובית מגורים עם משק עזר קטן.

חמש המשפחות הראשונות שבגין הבתים שלהן מתקיימים הדיונים הרבים בשנת 1946, הן משפחות: גליק (גדאי), בלין, אייגרמן, כהן ונתן. בין כמשפחות ובין כבודדים הם הגיעו לכפר בשנים 1937-1939, למעשה, השנים האחרונות בהן ניתן היה עוד להימלט מאירופה. רובן ככולן היו גם כן ממוצא גרמני, אך בשונה מהמתיישבים הראשונים, לא היה בידם די ממון לקניית חלקות קרקע ובניין בית ולול. הן התגוררו בשכירות בתנאים לא נוחים, בצריפי פח או מחסנים שברובם השירותים בחוץ. הגברים עבדו בשכירות בכפר בתפקידים שונים: נהיגה באל-על, מסגרות, שרברבות, נגרות, כח עזר במשק של מתיישב וותיק או עבודה בפרדסים בסביבה. כמובן שגם בפרנסות אלה לא היה סיכוי להגיע לסכום הכסף הדרוש להתיישבות בכפר במתכונת המקובלת.

ברבות השנים, התחזקה שאיפתם של 'הפועלים' לבית קבע מסודר, שיאפשר להם ולמשפחותיהם להשתקע בכפר כתושבים מלאים. המגעים של קבוצת הפועלים עם הוועד לשם מימוש מטרה זו התנהלו כבר בשנת 1944 (בשלב זה מנתה הקבוצה יותר מהחמישה הנזכרים, אולם בשנת 1946, מדובר רק על החמישה). במכתב לוועד מובעת השאיפה שלהם להיות בעלים על חלקה פרטית: "...אין צורך להוסיף ולהסביר מה ההבדל בגישה בעיבוד אדמה, כאשר המעבד יודע שהאדמה היא אדמתו הוא..." (מתוך מכתב אריה גליק בשם קבוצת הפועלים 25.11.1944).

תכנית הבית והבית של משפחת אייגרמן. תכנן את כל בתי הפועלים האדריכל א. רייס. בבית אייגרמן נבנה חדר נוסף על חדר אחד וחצי שהיו בשאר הבתים.

כאמור, רק במהלך שנת 1946 נעשו הפעולות הדרושות למימוש התיישבות הפועלים. שתי בעיות עיקריות עמדו בפני הנהגת הכפר: (1) הקצאת שטחי הקרקע לבתים ולמשקי העזר; (2) השגת המימון ההכרחי לחכירת השטחים (שהיו בבעלות הקרן הקיימת) ולבניית הבתים.

בעיית הקרקעות נפתרה באמצעות החלפה. תושבים אחדים הסכימו לוותר על חלק משטחיהם למשך שנתיים בתנאי שבתום השנתיים יקבלו קרקע חליפית שתירכש מכפר מל"ל (היום שטחים ברחוב הכרם וברחוב הירקנים) או ממקור אחר. שניים אכן קיבלו חלקות חלופיות ואילו אחת קיבלה פיצוי כספי. גודל החלקה שהוקצתה לכל משפחה היה כדונם אחד או פחות מזה, ורק בשנים מאוחרות יותר צורפו שטחים נוספים.

מתוך חוזה בין ועד רמות השבים באמצעות החברים גוטשלק ומנהיים לבין החברים:

1. הזוג בלין, הנס והרטה
2. הזוג כהן, הנס והני
3. הזוג אייגרמן, דוד וגיזלה
4. הזוג גדאי, ליאו והילדה
5. הזוג נתן, הרברט וחנה

להלן ההסכם:

1. החוכרים יקבלו שטח כולל של 3.979 דונם, מהורביץ ושלוחאוור. מדובר באדמות קק"ל השייכות לכפר מל"ל בגוש 6452, חלקות מס. 187 ו-162. חלקה 187 תוחלף עם חלקה 174 שנחכרה על ידי ג'ני כהן. נקבעו הסדרים מיוחדים בין בעלי הקרקעות לחוכרים. השטח הכולל יחולק לארבע חלקות, בהתאם למפת המדידה מה-8.1946:
 - חלקה I בגודל 0.988 דונם תהיה של גליק וכהן ביחד
 - חלקה II בגודל 1.002 דונם תהיה לזוג אייגרמן
 - חלקה III בגודל 0.994 דונם תהיה לזוג נתן
 - חלקה IV בגודל 0.995 דונם תהיה לזוג בלין
 על החוכרים לשלם 75 לא"י לדונם.

9. הוועד מוכן לתת לכל חוכר הלוואה בסך 150 לא"י למספר שנים, ב-3% ריבית. ההחזרים יחלו לאחר 15 שנים ויסתיימו תוך חמש שנים. הוועד רשאי לדרוש החזרים מוקדמים במידה והמצב הכלכלי של החוכרים יצדיק זאת. מאידך, החוכרים רשאים לבקש הארכה במידה ומצבם הכלכלי יצדיק זאת.
10. במקרה של מריבות ואי הסכמות שעשויות לנבוע מסעיף 9 יועבר העניין לבית המשפט רמות השבים.

[כנראה משנת 1946]

בעיית המימון הייתה מורכבת יותר: היה צורך בהלוואות הן מצד גורמים פיננסיים חיצוניים והן מצד הכפר. 'קופת מלווה של רמות השבים', מוסד כספי שנוסד בכפר, בהשתתפות כל החברים, לצורך סיוע לתושבים נזקקים (בעיקר בתקופות של ירידה בהטלה או מחלה בלול), נדרשה להיות ערבה בפני הבנק המרכזי (בנק אנגלו-פלשתינה - APC), על החזר ההלוואה. פירוש הדבר שעל מתישבי הכפר הוטלה אחריות כספית נכבדה. מתוקף אחריות זו נטלה לעצמה הנהגת הכפר סמכות להתערבות מרבית בתכניות הבנייה, באופן הבנייה ובבחירת אנשי המקצוע, אדריכלים, קבלנים וכו'. ריבוי הדיונים בכל המסגרות של הכפר - ועד, מועצה ואסיפה כללית, אינם מצטיינים בעדינות או בביטוי נדיבות רבים, הם מעידים על הלבטים הרבים, שנלוו לאישור ההלוואות ולפיקוח על בנית

הבתים. להצדקת המתלבטים, יש לזכור שבשנה זו נבנתה גם בריכת השחייה וכן התחילו דיונים על קליטת עולים ובניית בתים עבורם, כך שניתן להבין את החשש לעמידות הכספית של מוסדות הכפר, שמשמעותה - חשש לעמידות הכספית של אנשי הכפר, במקרה של שיבוש או תקלה בהחזר ההלוואות.

על פי ההחלטה הבתים יהיו בני חדר וחצי בלבד, ובאחת מישיבות המועצה הוצע שכדי לחסוך בהוצאות אפשר גם להסתפק בחדר אחד. או לשכור קבלן שיבצע רק את היסודות, הגג והשלד, ולשאר העבודות ידאגו הפועלים עצמם. לאותם חברים שדרשו עוד ועוד הגבלות כדי למנוע תקלות השיב ראש הוועד מנהיים כי "עם תחשיב כל-כך זהיר לא ניתן להגשים תכניות... יש להבהיר שבתים רבים בארץ נבנו בתנאים כלכליים קשים ולמרות זאת, הבניה הגיעה לסיומה". ישיבת המועצה הסתיימה בהחלטה חיובית על גובה הערבות שהתושבים מקבלים על עצמם כערבים לערבות של 'קופת מלווה' כלפי הבנק המרכזי.

הרכב המימון הצפוי לבניית הבתים נראה כך:

250 לא"י מקופת האוצר (האוצר החקלאי חברת בת של אפ"ק, מספקת אשראי למשקים חקלאיים פרטיים) 100 לא"י מהבנק המרכזי (אפ"ק, Anglo-Palestine Company, הבנק הארץ-ישראלי של ההסתדרות הציונית)
 100 לא"י מקופת מלווה (של רמות השבים)
 150 לא"י מהכפר
 200 לא"י מאמצעים עצמאיים (של הפועלים)
סה"כ 800 לא"י

[מתוך פרוטוקול ישיבת ועד הכפר, 26 ספטמבר 1946]

משפחת אייגרמן בביתם 1950

משפחת נתן (עליזה והוריה) ליד ביתם 1947

בישיבת המועצה הנזכרת למעלה התנהל דיון גם על החרגת ההלוואה של הכפר לגליק, שהיה חייל משוחרר. נאמר שם שכחייל משוחרר אין בידי הסכום העצמי של 200 לא"י כמו לשאר הפועלים ועל כן יש להעניק לו הלוואה נוספת בשיעור 100 לא"י. היו שחלקו על טענה זו אך הדעה שהכריעה הייתה, 'שבכל הקהילות מקובל להשיג אמצעים כדי לעזור לחיילים משוחררים' והרוב הצביע בחיוב. הצפי של מנהיים אכן התממש וחמש המשפחות בנו את ביתן, הרחיבוהו, בנו לולים והשתלבו היטב בחיי הכפר, גם אם לא 'זכו' למעמד של המייסדים. אחדים שינו את מקצועם (למשל: אייגרמן ונתן

מפחות בע"מ. TERPAHOT LTD.

Bankers:
THE ANGLO-PALESTINE BANK LTD.
THE WORKERS' BANK LTD.

בנק אנגלו-פלשתינה בע"מ
בנק הפועלים בע"מ

ת.ד. 1687, פ.ד. • תל-אביב, אחד העם 28 • טל-אביב, 4577-78 •

מס' התיק 111/3
4.3.48
תל-אביב

לכבוד /א/ מנכ"ל ומנ"ל
מחור-המזון

הגידון: - החלואה בסך 100, - לא"י נגד משכנתא שניה
על רכושך כמ הנמצא ב מחור-המזון

**אישור מבנק אוצר החקלאות על פירעון הלואה
שניתנה למשפחת נתן. [אחרי 1948]**

חבר מעולם אחר

זך זחר

כָּל הַלֵּילָה אֱלֹהִים שָׁפַךְ עָלֵינוּ מִים.
 הַבְּרָקִים חָתְכוּ אֶת הַשָּׁמַיִם כְּסַפִּינִים.
 הַתִּכְרָבֵלֵתִי מִדָּאָג בְּמִיטַת הַחֲשֵׁכָה .

הוא יודע איך להגיע אלי.
 כך שאינני מבין מדוע הוא לא רגוע.
 הוא יכל לשלח אגרת
 לתא דאר שלוש חמש ארבע חמש ברמות השבים.

מה יש לו הלילה שהוא כל כך כועס ?
 למי עשיתי רע ?
 אולי חסר לו מלאך למקהילה ,
 אולי חסכתתי מגע או חמלה ?

טיפותיו לא מחקו את הכתבת.
 הוא מכיר את המכונית, הבית ,
 הדרכים, הזמנים ואת כל החברים שלי .
 הוא יכל להכשיל אותי בכל עת .

הוא רעם על כל הברקה,
 עד שפסק הגשם הנורא.
 תמיד ידעתי שאוכל להתקשר אליו
 והוא ייירגע.

האם הגבינה שהפיל העורב מעידה על צבעו ?

מיכאל רוטליץ

לא בכל מקרה, טענות השקולות זו לזו מבחינה לוגית, שקולות גם מבחינה מעשית.

טוב, התיאור הנ"ל שמנסה לתמצת את הרעיון, עלול גם להטעות ובכוונתי להצביע על קיומם של מצבים בהם שיקולים לוגיים נוספים נותנים עדיפות לשיקול א על פני שיקול ב.

אדגים את הרעיון באמצעות פרדוקס המכונה "פרדוקס העורבים":

המשפט "כל העורבים שחורים" שקול לוגית למשפט "כל מה שאינו שחור אינו עורב".

חשבו על זה והשתכנעו לפני שאתם ממשיכים בקריאה כי אין בהמשך הקריאה טעם לפני ששקילות זו תובן.

עכשיו, תארו לעצמכם שמישהו מנסה לשכנע אתכם בנכונות המשפט.

הוא יכול לנקוט בדרך הפשוטה והמקובלת:

הוא ייקח אתכם לסיור ברחבי העולם ויראה לכם עורבים בכל מקום ואחרי שתראו הרבה עורבים ותראו שכולם שחורים תשתכנעו בטענה.

אבל, הוא יכול לנקוט גם בדרך אחרת:

הוא ייקח אתכם לסיור ברחבי העולם ויראה לכם הרבה דברים שאינם שחורים ואתם תבחינו בכך שדברים אלה אינם עורבים.

האם תשתכנעו?

כנראה שלא. אדם סביר לא יקבל תוצאות של כזה ניסוי כאישוש לטענה "כל העורבים שחורים".

למה בעצם?

הרי הניסוי השני מכוון לאישוש הטענה "כל מה שאיננו שחור איננו עורב" השקולה לטענה "כל העורבים שחורים" אז איך זה שהוא לא משכנע?

האם האינטואיציה שלנו גורמת לנו לדחות אשושים לטענות שקולות לוגיות רק בגלל צורת הניסוח שלהן?

לדעתי לא בזה מדובר.

להיפך – מה שעולה כאן הוא העובדה שלפעמים האינטואיציה שלנו יותר חכמה מהניתוח המודע שאנחנו עורכים לתהליך קבלת ההחלטות שלנו.

לדעתי – האינטואיציה שלנו צודקת בדחותה את אישושי "כל מה שאיננו שחור איננו עורב" והסיבה לכך שהיא עושה זאת היא הבאה:

בשני המקרים מדובר בניסויים שנועדו להפריך את ההשערה וככל שמצטברים המקרים בהם ההשערה לא הופרכה, גוברת אמונתנו בנכונותה.

בשני המקרים תופרך ההשערה על ידי ממצא סותר ובשני המקרים מדובר באותו ממצא: עורב שאינו שחור (= דבר שהוא לא שחור והוא כן עורב).

מכיוון שמספר העורבים קטן מאד מאד ממספר הדברים שאינם שחורים, מהווה קבוצת העורבים שאינם שחורים אחוז הרבה הרבה יותר קטן בקבוצת הדברים שאינם שחורים מאשר בקבוצת העורבים ולכן סיכוייה של כל תצפית להפריך את ההשערה גבוהים הרבה יותר כאשר נבדקת קבוצת העורבים מאשר כאשר נבדקת קבוצת הדברים שאינם שחורים.

לזה מתווסף, בגלל סופיות הקבוצות (אם אנחנו נמנעים מחזרה על בדיקות שעשינו), גם השיקול הבא:

כאשר מראים לנו הרבה עורבים ואנחנו רואים שכל העורבים שראינו שחורים, אנחנו מבינים בשלב מסוים שכבר ראינו אחוז משמעותי מכל העורבים שבכלל קיימים ושאלו היו עורבים שאינם שחורים בוודאי כבר היינו נתקלים באחד כזה (כי בכל פעם שאנחנו מוצאים עורב שחור אנחנו מגדילים את אחוז העורבים הלא שחורים בקרב אלה שעדיין לא בדקנו).

לעומת זאת – כאשר מראים לנו הרבה דברים שאינם שחורים אנחנו יודעים שיש המון המון המון דברים שאינם שחורים ובסך הכל הראו לנו אחוז זעום מתוכם ואין בצפייה באחוז זה כדי לשכנע שכל מה שאיננו שחור איננו עורב.

נופי רמות השבים

צד ג'הר

דירת פורטלס

למי שטרם הצטרף !!!!

אפשר ומומלץ לקבל את עדכוני הוועד באופן מיידי לטלפון הנייד
באמצעות אפליקציית נוטיפאיה. כל שעליכם לעשות הוא:

1. להוריד את האפליקציה למכשיר [האייפון](#) או [האנדרואיד](#) שלכם ולהתקינה.
2. לסרוק באמצעות נוטיפאיה את הקוד הבא או ללחוץ בטלפון על [קישור זה](#):

